Programy i formy przeciwdziałania bezrobociu w powiecie Wejherowo

Liczba stron: 60

Nazwa Szkoły Wyższej: Gdańska Wyższa Szkoła Humanistyczna

Rodzaj pracy: licencjacka

Rok oddania: 2003

Spis treści

WSTĘP

ROZDZIAŁ 1. BEZROBOCIE I JEGO STRUKTURA
1.1 Pojęcie bezrobocia
1.2 Rodzaje bezrobocia
1.3 Przyczyny bezrobocia

ROZDZIAŁ 2. DEMOGRAFIA POWIATU WEJHEROWO
2.1 Liczba i rozmieszczenie ludności
2.2 Struktura bezrobotnych
2.3 Zasady funkcjonowania rynku pracy

ROZDZIAŁ 3. AKTYWNE FORMY PRZECIWDZIAŁANIA BEZROBOCIU
3.1 Pośrednictwo pracy
3.2 Szkolenie i przekwalifikowania
3.3 Poradnictwo i informacja zawodowa
3.4 Niefinansowane z funduszu pracy

ROZDZIAŁ 4. INNE PROGRAMY WSPIERAJĄCE ZATRUDNIENIE
4.1 Pożyczki z funduszu pracy
4.2 Prace interwencyjne
4.3 Roboty publiczne
4.4 Zatrudnianie absolwentów

Zakończenie
Spis literatury
Spis tabel
Spis wykresów
Metryczka pracy

WSTĘP

Transformacja ustrojowo- systemowa zapoczątkowana w Polsce na przełomie lat 80-tych i 90-tych wywołała szereg konsekwencji w skali mikroekonomicznej i makroekonomicznej. Jedną z najpoważniejszych było bezrobocie. Nagle okazało się, że nie każdy kto chce pracować może znaleźć zatrudnienie. Dla większości Polaków zjawisko to było zupełnie nowe i zaskakujące. Ponadto doświadczenia państw wysokorozwiniętych dowodzą, że kwestia ta będzie towarzyszyć nam już zawsze. Pozostaje tylko pytanie jaka będzie skala bezrobocia i cena, jaką społeczeństwo jest skłonne zapłacić za jego ograniczenie lub minimalizowanie jego negatywnych skutków.
Na ogół uważa się, że jest to najważniejszy problem, przed którym stają największe ekonomie. Według ocen profesjonalnych ośrodków zajmujących się tą kwestią utrzymywanie się na dłuższy dystans strukturalnego bezrobocia jest nieuniknione.

Obecnie bezrobocie jest zjawiskiem masowym i pod względem ilościowym znacznie większym niż w okresie wielkiego kryzysu gospodarczego w latach 1929-33. Współczesne bezrobocie urosło do jednej z najważniejszych i najbardziej dramatycznych kwestii społecznych. Jest szczególnym zagrożeniem ekonomicznym, społecznym i moralnym. Pod względem ekonomicznym stanowi ogromny ciężar dla całej gospodarki i przyczynia się do zubożenia społeczeństwa. Jego ciężar psychologiczny paraliżuje umysły. Jest to tym groźniejsze, że niesie za sobą zwątpienie, lęk i brak perspektyw życiowych. Utrata pracy, często po przepracowaniu wielu lat, to nie tylko utrata zarobków, ale często również utrata sensu życia. Czas ma ogromny wpływ na kondycję psychiczną bezrobotnego. W miarę jego upływu, potwierdzają to liczne badania, ludzie tracą nadzieję i zwiększa się ich lęk o przyszłość. Bezrobocie zakłóca nie tylko egzystencję jednostki, ale również stosunki społeczne, sprzyja patologiom społecznym i budzi powszechny niepokój. Z uwagi na ten charakter zagrożenia, problem bezrobocia stał się przedmiotem głębokiej troski każdego państwa rządzącego racjonalnie

oraz dbającego o postęp społeczny. Władze państwowe wraz z zainteresowanymi siłami społecznymi, zwłaszcza ze światem nauki i edukacji, podejmują kompleksowe działania, które traktują jako stałe zadania w celu zwalczania bezrobocia.

W centrum ich uwagi są wszystkie aspekty tej najważniejszej i bardzo trudnej do rozwiązania kwestii społecznej. W szczególności podejmują próby wyjaśnienia przyczyn bezrobocia, badają jego odmiany i opracowują programy przeciwdziałania bezrobociu i łagodzenia jego negatywnych skutków. Wprowadzono odpowiednie przepisy prawne oraz towarzyszące im akty wykonawcze. Stworzono system urzędów pracy, którego głównym celem jest realizacja polityki rządu w dziedzinie zatrudnienia w zakresie instytucjonalnej obsługi rynku pracy, praktycznego stosowania określonych przez rząd oraz ustawodawcę mechanizmów oddziaływania na aktywizację zawodową bezrobotnych oraz instrumentów łagodzenia negatywnych skutków bezrobocia. Z perspektywy kilku lat widać, że walka z bezrobociem nie jest łatwa. Państwo musi rozwiązywać szereg dylematów. Pierwszym i podstawowym jest zakres instrumentów polityki rynku pracy. Trzeba też określić skalę wydatków i ich podział na poszczególne formy walki z bezrobociem. Z kolei właściwy podział ograniczonych zasobów wymaga oceny i porównania różnego rodzaju korzyści i efektów jakie płyną z dotychczas stosowanych działań.

Celem niniejszej pracy jest znalezienie odpowiedzi na pytania:

1. Jakie stosuje się formy przeciwdziałania bezrobociu i łagodzeniu jego negatywnych skutków?
2. Na ile pozwolą one bezrobotnym zmienić ich los?
3. Które z szeregu programów walki z bezrobociem są najbardziej skuteczne i efektowne?
4. Jak wydatkowano środki przeznaczone na programy rynku prac?

Szczególnie ważne jest badanie skuteczności realizowanych programów.
W przyszłości umożliwi to bowiem koncentrację działań na przedsięwzięciach najbardziej efektywnych. Pozwoli też racjonalnie wydatkować środki przeznaczone na ten cel.

Praca dotyczy sytuacji na rynku pracy Powiatowego Urzędu Pracy w Wejherowie w latach 1999-2001.

Zakres mojej pracy nie obejmuje roku 1998 ponieważ w tymże roku miasto Rumia należało do Powiatowego Urzędu Pracy w Gdyni. Od 1 stycznia 1999r. podlega pod Urzędu Pracy w Wejherowie.

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę pisanie prac - sprawdzony serwis!